

Στο «Ενορία εν δράσει...» Συζήτηση για το θάνατο (video)

/ [Γενικά Θέματα](#)

Με ένα πρωτότυπο θέμα συνεχίστηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, το «Ενοριακό Αρχονταρίκι» στο πλαίσιο του προγράμματος «Ενορία εν δράσει...».

Ο Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Τσιμούρης, Θεολόγος συζήτησε με τον Αρχιμανδρίτη Καλλίνικο Μαυρολέοντα για το «πώς να μιλήσουμε στο παιδί για το θάνατο».

Χαρακτηρίζοντας εξ αρχής τον τίτλο πρωτότυπο, ο π.Βασίλειος Τσιμούρης σημείωσε πως «δεν ασχολείται σχεδόν κανένας με αυτό το θέμα», υπογραμμίζοντας πως συνήθως απομακρύνονται τα παιδιά από τέτοιες διαδικασίες.

«Καταρχήν να πούμε ότι ο θάνατος μας αφορά όλους. Είναι παγκόσμιο γεγονός, φαινόμενο που θα το ζήσει ο καθένας μια φορά στη ζωή του και βεβαίως το ζούμε όλοι στο πρόσωπο κάποιων δικών μας ανθρώπων», είπε ξεκινώντας ο π.Καλλίνικος Μαυρολέον και πήρε αφορμή για την συζήτηση από κείμενο το οποίο έγγραψε νέος φοιτητής, όταν έχασε σε τροχαίο δυστύχημα ένα συνομήλικό φίλο του.

«Είναι ένα κείμενο συγκλονιστικό το οποίο μας βάζει μπροστά στις ευθύνες μας, ειδικά εμάς τους ιερείς», υπογράμμισε ο π.Καλλίνικος, ενώ από την πλευρά του ο π.Βασίλειος σημείωσε πως «είναι μια πραγματικότητα ο θάνατος και τα “γιατί” που ορθώνονται, είναι όχι μόνο ανθρώπινα, αλλά δείχνουν και κάτι άλλο... μία αναζήτηση», προσθέτοντας παράλληλα πως πρέπει να προσπαθήσουμε να δώσουμε απαντήσεις στα “γιατί” των νέων ανθρώπων.

TSIMOURIS1«Πιστεύω ότι οι πιο πολλοί γονείς και εκπαιδευτικοί δεν ξέρουν τι είναι θάνατος και αυτό μας κάνει βέβαια να χτυπάμε ξύλο, να φτύνουμε τον κόρφο μας. Αυτές είναι οι εικόνες που βλέπουν τα παιδιά ή και άλλα χειρότερα», είπε στη συνέχεια της συζήτησης ο π.Καλλίνικος και αναφέροντας έναν από τους λόγους του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου που προτρέπει τους ανθρώπους “να ζηλεύουμε τον πεθαμένο”, επεσήμανε ότι «εάν ξέρεις ότι ο θάνατος είναι ένα σκαλοπάτι και έχει και συνέχεια μετά, αλλάζει το πράγμα. Γι’ αυτό ακριβώς πιστεύω ότι πρέπει να πούμε στα παιδιά πως υπάρχει και συνέχεια και να το πιστέψουμε εμείς, να μάθουμε εμείς, να διαβάζουμε εμείς, να ζήσουμε εμείς. Όλα αυτά που διδάσκει αιώνες η Εκκλησία μας».

Κάνοντας λόγο για το πώς θα πρέπει οι μεγαλύτεροι να μιλούν στα παιδιά για το θάνατο, υπογράμμισε με έμφαση πως «τα παιδιά δεν είναι όλα τα ίδια. Είναι οι ηλικίες τους διαφορετικές, οι χαρακτήρες τους διαφορετικοί και δεν μπορούμε να δώσουμε συνταγές για το πώς θα μιλήσουμε στα παιδιά για το θάνατο. Κάθε παιδί είναι μια προσωπικότητα ξεχωριστή, έχει το χαρακτήρα του και θέλει πολλή προσοχή για το πως θα μιλήσεις στο κάθε παιδί, για το ίδιο αυτό θέμα που μας αφορά».

Αναφερόμενος σε έρευνα που έγινε στην Αμερική, τόνισε πως «οι γονείς πεθαίνουν πέντε φορές περισσότερο στις παιδικές ταινίες, παρά στις ταινίες για ενήλικες. Τα παιδιά μας δηλαδή» εξήγησε, «μαθαίνουν για το θάνατο μέσα από τις ταινίες των κινουμένων σχεδίων. Για πιο θάνατο; Το βίαιο θάνατο, που ένας ξεσκίζει τον άλλον και λένε οι ψυχολόγοι ότι αυτοί οι θάνατοι είναι τραυματικοί για τα παιδιά». Συνέστησε παράλληλα στους γονείς να διαβάσουν σχετικά με το θέμα βιβλία «γιατί πραγματικά δημιουργούνται πολλά τραύματα στα παιδιά από τα λάθη που κάνουμε, όταν έρθει η ώρα να αντιμετωπίσουν ένα τέτοιο γεγονός, που θα έρθει αναγκαστικά στη ζωή τους».

Επεσήμανε πως θα πρέπει να μιλούμε στα παιδιά για τον σωματικό μας θάνατο ήδη από την ώρα της Βαπτίσεως, τονίζοντας στα παιδιά πως η Εκκλησία με το Μυστήριο του Βαπτίσματος μας γεννά, προκειμένου να παραμείνουμε στην αιώνια ζωή, κοινωνώντας το Σώμα και Αίμα του Χριστού.

Στο σημείο αυτό ο π.Βασίλειος Τσιμούρης θύμισε και έναν από τους λόγους του Αγίου Πορφυρίου του Κausοκαλυβίτου, ο οποίος τονίζει πως όποιος είναι μέλος της Εκκλησίας του Χριστού, δεν θα γευτεί θάνατο.

«Θα πρέπει να βοηθήσουμε τα παιδιά να ζήσουν κάπως αλλιώς τα πράγματα. Και να κάνει το παιδί και αυτό που λέει ο Απόστολος Παύλος. Θα κλάψει; Θα κλάψει, ναι, αλλά πως θα κλάψει; Με ελπίδα», υπογράμμισε σε άλλο σημείο της συζήτησης ο π.Καλλίνικος, προσθέτοντας ότι θα πρέπει να εξηγήσουμε στα παιδιά μας το μυστήριο του θανάτου και πως δεν θα πρέπει να τα απομακρύνουμε από αυτό.

Σημείωσε πως «στην Εκκλησία τα πράγματα είναι πολύ αλλιώς» και πως η Εκκλησία μας έχει βάλει τη μνήμη των ανθρώπων μέσα στην πορεία. «Πεθαίνει ο άνθρωπος, του φτιάχνουμε μνήμη, τελούμε μνημόσυνο. Θυμάσαι τον άνθρωπο σου δηλαδή συνέχεια, δεν τον ξεχνάς», είπε χαρακτηριστικά, εξηγώντας πως «η Εκκλησία έχει δώσει ακριβώς το μέτρο για να ζήσει κανείς το πένθος σωστά, να θυμάται τον άνθρωπο, μέσα από όλες τις τελετές».

Στο σημείο αυτό ο π.Βασίλειος τόνισε: «Η Εκκλησία μας πολύ σοφά και με τα μνημόσυνα βοηθάει και τους ζώντες, όχι μόνο αυτούς που έφυγαν, γιατί ωφελούν και αυτούς κατά τους Πατέρες γιατί οι προσευχές εισακούονται... Μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά και μέσα από τον θάνατο να νιώσουν την παρουσία, τη Χάρη και τη χαρά του Θεού, όταν πιστέψουν ότι πλέον ο θάνατος δεν υπάρχει έτσι όπως τον βιώνουμε χωρίς Χριστό».

ΤΣΙΜΟΥΡΙΣ3Ολοκληρώνοντας ο π.Καλλίνικος, επεσήμανε πως «σήμερα οι γονείς έχουν πάρα πολλές δουλειές και δεν μένει χρόνος να μιλήσουν καθόλου με τα παιδιά. Αυτές όμως οι ευκαιρίες είναι πάρα πολύ συγκλονιστικές, είναι αφορμές να της πιάσεις και ο γονιός να καθίσει με το παιδί του μαζί, να συζητήσει και να μιλήσει, να πει ακριβώς τι συνέβη». «Θα πρέπει να το λέμε πάντα με γνώμονα την ελπίδα της Αναστάσεως» κατέληξε, ευχόμενος «μακάρι να κατανοήσουμε εμείς οι ίδιοι πρώτα το γεγονός αυτό του θανάτου και να το δούμε ως δώρο Θεού, ως ευεργεσία του Θεού, γιατί ο Θεός αντέστρεψε το κακό αυτό που έφερε η αμαρτία στη ζωή μας και το έκανε πραγματικά ευεργεσία».

Τη συζήτηση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ.